A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2020. április 2.*

„Előzetes döntéshozatal – A különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszere – 2011/96/EU irányelv – A 2. cikk a) pontjának i. és iii. alpontja, valamint az I. melléklet A. részének ab) pontja és B. részének utolsó francia bekezdése – Az »Egyesült Királyság joga szerint alapított társaságok« és »az Egyesült Királyságban: corporation tax« fogalma – A Gibraltáron bejegyzett és ott a társasági adó hatálya alá tartozó társaságok”

A C-458/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Administrativen sad Sofia-grad (szófiai közigazgatási bíróság, Bulgária) a Bírósághoz 2018. július 12-én érkezett, 2018. július 5-i határozatával terjesztett elő

a „**GVC Services (Bulgaria) EOOD**”

és

a **Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök, I. Jarukaitis, Juhász E., M. Ilešič (előadó) és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: G. Hogan,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2019. szeptember 11-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a „GVC Services (Bulgaria)” EOOD képviseletében D. Yordanov advokat, valamint D. Tench, V. Nagrani, P. Montegriffo, G. Jackson és E. Sheard solicitors,

– a Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia képviseletében N. Kalistratov és S. Atanasova, meghatalmazotti minőségben,

– a bolgár kormány képviseletében L. Zaharieva és E. Petranova, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: bolgár.

– a dán kormány képviseletében J. Nymann-Lindegren, M. S. Wolff és P. Z. L. Ngo, meghatalmazotti minőségben,

– az Egyesült Királyság kormánya képviseletében F. Shibli, meghatalmazotti minőségben, segítői: D. Yates és L. Ruxandu barristers,

– az Európai Bizottság képviseletében A. Armenia és Y. Marinova, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2019. október 24-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 2011. november 30-i 2011/96/EU tanácsi irányelv (HL 2011. L 345., 8. o.) 2. cikke a) pontja i. és iii. alpontjának, valamint I. melléklete A. része ab) pontjának és B. része utolsó francia bekezdésének az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Bulgáriában letelepedett „GVC Services (Bulgaria)” EOOD (a továbbiakban: GVC) és a Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia (a szófiai Jogorvoslati és adó-, valamint társadalombiztosítási végrehajtási igazgatóság igazgatója, Bulgária; a továbbiakban: direktor) között a GVC által a Gibraltáron letelepedett anyavállalata, a PGB Limited – Gibraltar részére 2011. július 13. és 2016. április 21. között felosztott és kifizetett osztalékot terhelő, fizetendő adóra vonatkozó, utólagos adómegállapításról szóló határozat tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

Gibraltár jogállása

3 Előzetesen meg kell állapítani, hogy mivel a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő jogvita a 2020. február 1-jét megelőző időszakban felmerült adótartozásokra vonatkozik, a jelen ügy keretében nem kell figyelembe venni a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodást (HL 2020. L 29., 7. o.).

4 Gibraltár európai terület, amelynek külkapcsolataiért az EUMSZ 355. cikk (3) bekezdése értelmében egy tagállam, nevezetesen Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága felel, és amelyre a Szerződések rendelkezései alkalmazandók.

5 A Dán Királyságnak, Írországnak, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Közösséghez való csatlakozási feltételeiről és a szerződések kiigazításáról szóló okmány (HL 1972. L 73., 14. o.; a továbbiakban: 1972. évi csatlakozási okmány) ugyanakkor kimondja, hogy a Szerződés egyes részei nem vonatkoznak Gibraltárra.

6 Az 1972. évi csatlakozási okmány 28. cikke a következőképpen rendelkezik:

„[Az európai uniós] intézményeknek azon jogi aktusai, amelyek az [EUMSZ]-Szerződés [I]. mellékletében felsorolt termékekre, valamint azokra a termékekre vonatkoznak, amelyeknek [az Unióba] történő behozatala esetén a közös agrárpolitika végrehajtásaként egyedi szabályokat kell alkalmazni, valamint a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolására vonatkozó jogi aktusok nem alkalmazhatók Gibraltárra, kivéve ha az [Európai Unió Tanácsa], az [Európai Bizottság] javaslata alapján egyhangúlag eljárva, másként rendelkezik.”

7 Az 1972. évi csatlakozási okmány 29. cikkének és I. melléklete I. része 4. pontjának együttes alkalmazása alapján Gibraltár nem része az uniós vámterületnek.

A 2011/96 irányelv

8 A 2011/96 irányelv (3)–(6) és (8) preambulumbekezdésea következőképpen szól:

„(3) A jelen irányelvnek az a célja, hogy a leányvállalatok által anyavállalataik számára kifizetett osztalékokat és más nyereségfelosztásokat mentesítse a forrásadók alól, és kiküszöbölje e jövedelmeknek az anyavállalat szintjén történő kettős adóztatását.

(4) Szükség lehet arra, hogy a különböző tagállamok társaságai egymással csoportokat hozzanak létre annak érdekében, hogy az Unión belül a belső piac mintájára megteremtsék a feltételeket, és ilyen módon biztosítsák az ilyen belső piac hatékony működését. Nem kellene, hogy az ilyen műveleteket főként a tagállamok adóügyi rendelkezéseiből származó korlátozások, hátrányok vagy torzulások akadályozzák. A különböző tagállamok társaságainak az egymással létrehozott ilyen csoportjai tekintetében ezért szükséges olyan adószabályokról rendelkezni, amelyek a verseny szempontjából semlegesek, hogy lehetővé tegyék a vállalkozások számára a belső piac követelményeihez való alkalmazkodást, termelékenységük növelését és nemzetközi szintű versenyképességük javítását.

(5) Az ilyen csoportosulás az anya- és leányvállalatokból álló csoportok kialakulását eredményezheti.

(6) [A különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/435/EGK tanácsi irányelv (HL 1990. L 225., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 147. o.)] hatálybalépését megelőzően a különböző tagállamokban működő anyavállalatok és leányvállalataik közötti kapcsolatokat szabályozó adóügyi rendelkezések tagállamonként észrevehetően különbözőek, és általában kevésbé előnyösek voltak azoknál, amelyeket az ugyanazon tagállamban működő anyavállalatokra és ezek leányvállalataira lehetett alkalmazni. A különböző tagállamok társaságai közötti együttműködés ezért hátrányban volt az ugyanazon tagállam vállalatai közötti együttműködéssel összehasonlítva. Szükség volt e hátrány kiküszöbölésére egy közös rendszer bevezetésével annak érdekében, hogy megkönnyítsék a társaságok uniós szintű csoportosulását.

[…]

(8) Továbbá szükség van az adósemlegesség érdekében arra, hogy a leányvállalat által az anyavállalatával megosztott nyereség mentességet élvezzen a forrásadó alól.”

9 A 2011/96 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Ezen irányelvet minden egyes tagállam alkalmazza:

a) valamely tagállam társasága által kapott felosztott nyereségre, amely más tagállamban működő leányvállalatától származik;

b) valamely tagállam társasága által más tagállam társasága számára jutatott felosztott nyereségre, amelyeknek az előbbi társaság a leányvállalata;

[…]”

10 Ezen irányelv 2. cikkének a) pontja a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

a) »egy tagállam társasága«: bármely olyan társaság:
   i. amely az I. melléklet A. részében felsorolt formák egyikét veszi fel;
   ii. amelyet valamely tagállam adójoga szerint adózási szempontból illetőséggel rendelkezőnek kell tekinteni az adott tagállamban, és a harmadik állammal kötött kettős adózást elkerülő egyezmény feltételei alapján adózási szempontból nem kell Unión kívüli illetőségűnek tekinteni;
   iii. továbbá az I. melléklet B. részében felsorolt adók valamelyikének alanya, választási lehetőség vagy mentesség nélkül, vagy bármely olyan adónak alanya, amely az ilyen adók valamelyikét helyettesítheti.”

11 Az említett irányelv 5. cikke előírja, hogy „[a]zon felosztott nyereség, amelyet a leányvállalat juttat az anyavállalata számára, mentesül a forrásadó alól”.

12 A 2011/96 irányelv I. mellékletének A. része tartalmazza az ezen irányelv 2. cikke a) pontjának i. alpontjában említett társaságok listáját, és az ab) pontjában „az Egyesült Királyság joga alapján alapított társaságokat” említi.

13 Ezen I. melléklet B. részében szerepel az említett irányelv 2. cikke a) pontjának iii. alpontjában említett adók listája, amelynek utolsó francia bekezdésében az „az Egyesült Királyságban: corporation tax” szerepel.

A bolgár jog

14 A Zakon za korporativnoto podohodno oblagane (a társasági adóról szóló törvény; a DV 2006. december 22-i 105. száma) 194. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében:

„(1) Forrásadó hatálya alá tartozik az olyan osztalék és a felszámolásból származó bevétel, amelyet belföldi jogi személyek a következő személyek javára fizetnek ki:

1) külföldi jogi személyek […]

[…]

3. Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha az osztalékot és a felszámolásból származó bevételt a következő személyek vagy szervezetek javára fizetik:

[…]

3) […] olyan külföldi jogi személy, amely az Európai Unió valamely tagállamában vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló, [1992. május 2-i] megállapodás [(HL 1994. L 1., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 111. fejezet, 52. kötet, 366. o.)] valamely másik részes államában rendelkezik adózási szempontból illetőséggel, a leplezett nyereségfelosztás eseteinek kivételével.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

15 A GVC egy bolgár jog szerinti, egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság, amely információtechnológiai szolgáltatásokat nyújt. 2016. február 1-jéig annak részesedéseivel teljes egészében a Gibraltáron alapított PGB Limited – Gibraltar társaság rendelkezett.

16 A 2011. július 13-tól 2016. április 21-ig terjedő időszakban a GVC az anyavállalatának, a PGB Limited – Gibraltarnak osztalékot fizetett anélkül, hogy az erre eső adót Bulgáriában levonta és megfizette volna, mivel álláspontja szerint az említett anyavállalat olyan külföldi jogi személynek tekinthető, amely a társasági adóról szóló törvény 194. cikkének (3) bekezdésével összhangban az Unió egyik tagállamában rendelkezik adóilletőséggel.

17 Ezzel szemben, mivel a hatáskörrel rendelkező bolgár adóhatóság azon a véleményen volt, hogy a jelen ügyben a kifizetett osztalékok után forrásadót kellett volna levonni, 2017. december 1-jén utólagos adómegállapításról szóló határozatot hozott, amely egy 669 690,32 bolgár leva (BGN) (hozzávetőleg 342 000 euró) főkövetelésből és 260 839,22 BGN (hozzávetőleg 134 000 euró) késedelmi kamatból álló 930 529,54 BGN (hozzávetőleg 476 000 euró) összeg beszedésére irányult. A GVC vitatta ezt a határozatot, és közigazgatási jogorvoslati kérelmet nyújtott be az igazgatóhoz, aki helybenhagyta az említett határozatot. A GVC a helybenhagyott határozat megsemmisítése iránt keresetet indított a kérdést előterjesztő bíróságnál.

18 A GVC azt állítja, hogy az uniós jog alkalmazandó Gibraltárra, amely olyan európai terület, amelynek külkapcsolataiért az EUMSZ 355. cikk (3) bekezdése értelmében egy tagállam felel, és hogy az osztalékfizetés nem tartozik az 1972. évi csatlakozási okmány 28–30. cikkében előírt kivételek hatálya alá. E tekintetben azon a véleményen volt, hogy az anyavállalata megfelel a 2011/96 irányelv 2. cikke feltételeinek, mivel e társaság az Egyesült Királyságban alapított társasággal azonosnak tekinthető, és mivel a gibraltári társasági adó hatálya alá tartozik, amely adó a GVC véleménye szerint megfelel az ezen irányelv I. melléklete B. részének utolsó francia bekezdésében említett, egyesült királyságbeli „corporation tax”-nak.

19 Ezzel szemben az igazgató azzal érvel, hogy a 2011/96 irányelv I. melléklete a hatálya alá tartozó társaságok (A. rész) és adók (B. rész) kifejezett és kimerítő listáját tartalmazza. Úgy véli, hogy ez az irányelv kimerítő jelleggel meghatározza annak hatályát, és hogy e hatály ennélfogva nem terjeszthető ki a Gibraltáron alapított, és ott a társasági adó hatálya alá tartozó társaságokra, mivel az adójogi szabályokat nem lehet kiterjesztően értelmezni.

20 Mivel kétségei támadtak azzal kapcsolatban, hogy a GVC, a Gibraltáron bejegyzett és ott a társasági adó hatálya alá tartozó anyavállalat leányvállalataként a 2011/96 irányelv hatálya alá tartozik-e, és ennek következtében Bulgáriában mentesíteni kell-e a forrásadó alól, az Administrativen sad Sofia-grad (szófiai közigazgatási bíróság, Bulgária) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [2011/96] irányelv I. melléklete A. részének ab) pontjával összefüggésben értelmezett 2. cikke a) pontjának i. alpontját, hogy »az Egyesült Királyság joga alapján alapított társaságok« megfogalmazás a Gibraltáron alapított társaságokra is vonatkozik?

2) Úgy kell-e értelmezni a [2011/96] irányelv I. melléklete B. részének összefüggésében értelmezett 2. cikke a) pontjának iii. alpontját, hogy »az Egyesült Királyságban: corporation tax« fogalom a Gibraltáron fizetendő társasági adóra is vonatkozik?”

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról

21 Bár az Egyesült Királyság kormánya formálisan nem terjesztett elő elfogadhatatlansági kifogást, írásbeli észrevételeiben megjegyzi, hogy az alapügy megoldásához nem tűnik szükségesnek az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések megválaszolása.

22 Gibraltár uniós jogban fennálló jogállására tekintettel, amint azt a Bíróság megerősítette, a PGB Limited – Gibraltar Gibraltáron alapított társaságként már teljesíti a társasági adóról szóló törvény 194. cikkének (3) bekezdésében előírt feltételt, nevezetesen azt, hogy olyan külföldi jogi személynek kell lennie, amelynek az adóilletősége az Unió valamelyik tagállamában található. Következésképpen e kormány szerint nincs szükség a 2011/96 irányelv értelmezésére.

23 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a nemzeti bíróság által saját felelősségére meghatározott jogszabályi és ténybeli háttér alapján – amelynek helytállóságát a Bíróság nem vizsgálhatja – az uniós jog értelmezésére vonatkozóan előterjesztett kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A Bíróság csak akkor utasíthatja el a nemzeti bíróság által előterjesztett kérelmet, ha az uniós jog kért értelmezése nyilvánvalóan semmilyen összefüggésben nincs az alapügy tényállásával vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus jellegű, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azok a ténybeli vagy jogi elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésekre hasznos választ adhasson (2020. január 30-i I.G.I. ítélet, C-394/18, EU:C:2020:56, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 A jelen ügyben, amint arra maga az Egyesült Királyság kormánya kifejezetten rámutat, az alapügyben szóban forgó nemzeti jogi rendelkezések pontosan a 2011/96 irányelvet átültető intézkedéseknek minősülnek.

25 Egyébiránt, amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, az alapügy megoldása érdekében a kérdést előterjesztő bíróságnak meg kell állapítania, hogy a PGB Limited – Gibraltar Gibraltáron alapított társaságként a 2011/96 irányelv hatálya alá tartozik-e, annak igazolása érdekében, a GVC annak leányvállalataként ezen irányelv 5. cikke alapján mentesül a Bulgáriában levont forrásadó alól.

26 E körülmények között egyáltalán nem állapítható meg, hogy a 2011/96 irányelvnek a kérdést előterjesztő bíróság által a jelen ügyben kért értelmezése ne lenne összefüggésben az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával, illetve az hipotetikus jellegű problémát vetne fel, mivel ez az értelmezés szükséges e jogvita megoldásához.

27 Következésképpen az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

28 Kérdéseivel, amelyeket együttesen kell vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 2011/96 irányelv I. melléklete A. részének ab) pontjával és B. részének utolsó francia bekezdésével összefüggésben értelmezett 2. cikke a) pontjának i. és iii. alpontját úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelkezésekben szereplő, „az Egyesült Királyság joga alapján alapított társaságok” és „az Egyesült Királyságban: corporation tax” fogalom magában foglalja a Gibraltáron alapított, és ott a társasági adó hatálya alá tartozó társaságokat.

29 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy az alapeljárásban szóban forgó időszak mind a 2006. november 20-i 2006/98/EK tanácsi irányelvvel (HL 2006. L 363., 129. o.) módosított 90/435 irányelv (a továbbiakban: 90/435 irányelv), mind pedig az előbbi irányelvet hatályon kívül helyező és annak helyébe lépő 2011/96 irányelv hatálya alá tartozik. Mivel azonban a releváns rendelkezések változatlanok maradtak, a jelen ügyben elegendő a feltett kérdésekre kizárólag a 2011/96 irányelv releváns rendelkezéseire tekintettel válaszolni.

30 Mivel az alapeljárás szempontjából releváns időszakban Gibraltár európai területnek minősült, amelynek külkapcsolataiért valamely tagállam, nevezetesen az Egyesült Királyság felelt, az EUMSZ 355. cikk (3) bekezdése alapján az uniós jog főszabály szerint alkalmazandó e területre, eltekintve az 1972. évi csatlakozási okmányban kifejezetten előírt kivételektől (2003. szeptember 23-i Bizottság kontra Egyesült Királyság ítélet, C-30/01, EU:C:2003:489, 47. pont; 2017. október 12-i Fisher végzés, C-192/16, EU:C:2017:762, 29. pont; 2018. január 23-i Buhagiar és társai ítélet, C-267/16, EU:C:2018:26, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

31 A 2011/96 irányelvet illetően meg kell állapítani, hogy azt az EUMSZ 115. cikk alapján fogadták el, amely lehetővé teszi a Tanács számára, hogy irányelveket fogadjon el a tagállamok olyan törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére, amelyek közvetlenül érintik a belső piac megteremtését vagy működését. A (3)-(6) preambulumbekezdésének megfelelően ezen irányelv célja az, hogy mentesítse a forrásadó alól a leányvállalatok által anyavállalataik számára kifizetett osztalékokat és más nyereségfelosztásokat, és kiküszöbölje e jövedelmeknek az anyavállalat szintjén történő kettős adóztatását annak érdekében, hogy megkönnyítse a társaságok uniós szintű csoportosulását (lásd ebben az értelemben a 90/435 irányelvet illetően: 2019. december 19-i Brussels Securities ítélet, C-389/18, EU:C:2019:1132, 35. és 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 Amint a főtanácsnok indítványának 30. pontjában megjegyezte, nem vitatott, hogy a 2011/96 irányelv nem tartozik az 1972. évi csatlakozási okmány 28. és 29. cikkében előírt egyetlen kivétel hatálya alá sem.

33 Mindemellett, annak eldöntéséhez, hogy a Gibraltáron alapított, és ott a társasági adó hatálya alá tartozó anyavállalatok igényt tarthatnak-e a 2011/96 irányelv 5. cikkében előírt, a tagállamokban letelepedett leányvállalataik által felosztott nyereség forrásadó alóli mentességére, figyelembe kell venni ezen irányelv azon rendelkezéseit, amelyek meghatározzák annak tárgyi hatályát, vagyis a 2011/96 irányelv I. melléklete A. részének ab) pontjával és B. részének utolsó francia bekezdésével összefüggésben értelmezett 2. cikkének a) pontjában előírt kumulatív feltételeket.

34 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy amint a jelen ítélet 29. pontjában már megállapításra került, mivel e rendelkezések tartalma lényegében megegyezik a 90/435 irányelv rendelkezéseinek tartalmával, a Bíróságnak e második irányelvre vonatkozó ítélkezési gyakorlata az előbbi irányelvre is alkalmazandó (2018. június 14-i GS végzés, C-440/17, nem tették közzé, EU:C:2018:437, 30. pont). Márpedig a Bíróság kimondta, hogy a 90/435 irányelvnek nem célja, hogy a tagállamok valamennyi társasága vagy valamennyi részesedési típus tekintetében közös rendszert vezessen be (2008. december 22-i Les Vergers du Vieux Tauves ítélet, C-48/07, EU:C:2008:758, 49. pont; 2009. október 1-jei Gaz de France – Berliner Investissement ítélet, C-247/08, EU:C:2009:600, 36. pont).

35 Ebből az következik, amint a főtanácsnok az indítványának 36. pontjában megjegyezte, hogy a jogbiztonság miatt kizárt a 2011/96 irányelv hatályának ezen irányelv I. mellékletének A. részében felsorolt társaságoktól eltérő társaságokra analógia útján való kiterjesztése, mivel az említett irányelv a tárgyi hatályát a társaságok kimerítő listája révén határozza meg.

36 Másodszor hangsúlyozni kell, hogy a 2011/96 irányelv I. melléklete A. részének ab) pontjával és B. részének utolsó francia bekezdésével összefüggésben értelmezett 2. cikke a) pontjának szövegéből kitűnik, hogy az Egyesült Királyságot illetően a 2011/96 irányelv csak „az Egyesült Királyság joga alapján alapított [olyan] társaságokra” alkalmazandó, amelyek „az Egyesült Királyságban: corporation tax” hatálya alá tartoznak.

37 E rendelkezések kifejezett utalást tartalmaznak az Egyesült Királyság jogára. Azokat tehát az alkalmazandóként meghatározott nemzeti jognak megfelelően kell értelmezni (lásd ebben az értelemben: 2012. november 22-i Bank Handlowy és Adamiak ítélet, C-116/11, EU:C:2012:739, 50. pont).

38 Márpedig meg kell állapítani, hogy írásbeli észrevételeiben az Egyesült Királyság kormánya pontosította, hogy e tagállam belső joga értelmében a nemzeti joga szerint alapított társaságok csak olyan társaságokat foglalhatnak magukban, amelyeket úgy kell tekinteni, mint amelyeket az Egyesült Királyságban alapítottak, és amelyek mindenesetre nem foglalják magukban a Gibraltárban alapított társaságokat, amit a Bíróság előtti eljárásban részt vevő többi fél formálisan nem vitatott.

39 E kormány egyébiránt pontosította – anélkül, hogy ezt a pontosítást kétségbe vonták volna –, hogy az Egyesült Királyság belső joga szerint a Gibraltáron kivetett adó nem minősül „az Egyesült Királyságban: corporation tax”-nak.

40 A Bírósághoz benyújtott iratokra tekintettel ebből az következik, hogy a Gibraltáron alapított társaságok nem teljesítik a 2011/96 irányelv 2. cikke a) pontjának ezen irányelv I. melléklete A. részének ab) pontjával összefüggésben értelmezett i. pontjában előírt feltételt, és hogy a Gibraltár által bevezetett adórendszer nem teljesíti az említett irányelv 2. cikke a) pontjának ezen irányelv I. melléklete B. részének utolsó francia bekezdésével összefüggésben értelmezett iii. alpontjában előírt alkalmazhatósági feltételt.

41 A fenti megfontolások nem érintik az EUMSZ 49. és EUMSZ 63. cikknek az alapügy tényállása megvalósulásának időpontjában való tiszteletben tartására, valamint annak esetleges vizsgálatára vonatkozó kötelezettséget, hogy a bolgár leányvállalat által a gibraltári székhelyű anyavállalatának felosztott nyereség adóztatása a Gibraltáron alapított társaságokat megillető letelepedési jogra vagy a tőke szabad mozgására tekintettel (2017. október 12-i Fisher végzés, C-192/16, EU:C:2017:762, 26. és 27. pont) korlátozásnak minősül-e, és igenlő válasz esetén igazolt-e az ilyen korlátozás.

42 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2011/96 irányelv I. melléklete A. részének ab) pontjával és B. részének utolsó francia bekezdésével összefüggésben értelmezett 2. cikke a) pontjának i. és iii. alpontját úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezésekben szereplő, „az Egyesült Királyság joga alapján alapított társaságok” és „az Egyesült Királyságban: corporation tax” fogalom nem foglalja magában a Gibraltáron alapított, és ott a társasági adó hatálya alá tartozó társaságokat.

A költségekről

43 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

A különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 2011. november 30-i 2011/96/EU tanácsi irányelv I. melléklete A. részének ab) pontjával és B. részének utolsó francia bekezdésével összefüggésben értelmezett 2. cikke a) pontjának i. és iii. alpontját úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezésekben szereplő, „az Egyesült Királyság joga alapján alapított társaságok” és „az Egyesült Királyságban: corporation tax” fogalom nem foglalja magában a Gibraltáron alapított, és ott a társasági adó hatálya alá tartozó társaságokat.

Aláírások